

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **Yossarian Investments a.s.**, se sídlem v Šumné 137, zastoupeným Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem, se sídlem AK v Brně, Joštova 4, proti žalovanému **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, náměstí Svobody 4, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 22.12.2008, č.j. 16248/08-1400-701942, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce včas podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.2008, č.j. 16248/08-1400-701942, a navrhuje, aby toto rozhodnutí bylo soudem zrušeno. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s žádnou z žalobcových námitek proti předchozímu rozhodnutí Finančního úřadu v Bystřici nad Pernštejnem ze dne 18.7.2008, č.j. 24186/08/352960/3799, kterým byla zamítnuta jeho žádost o obnovu řízení. Žalobce zdůraznil, že již ve své žádosti o povolení obnovy řízení i v odvolání jasně vysvětlil důvody, proč k převodu předmětných nemovitostí na žalobce nikdy nedošlo a proč se žalobce nikdy nestal vlastníkem předmětných nemovitostí, navzdory tomu, že jako vlastník byl zapsán

v katastru nemovitostí. Žalobce přesně pojmenoval skutečnost, která mohla mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, a kterou žalobce jako daňový subjekt nebo jako správce daně nemohl v daňovém řízení uplatnit. Touto skutečností je *prodej předmětných nemovitostí jejich správcem konkursní podstaty* vlastníka těchto nemovitostí, společností HSV Medical s.r.o. V důsledku tohoto prodeje došlo k *zániku kupní smlouvy o prodeji předmětných nemovitostí*, která byla mezi společnostmi HSV Medical s.r.o. a žalobcem uzavřena, a na základě které byla žalobci vyměřena daňová povinnost. Žalovaný se však s tímto tvrzením žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nevypořádal a odkázal pouze na zjevně nesprávná tvrzení správce konkursní podstaty úpadce HSV Medical s.r.o., který byl prodávající předmětných nemovitostí a zprávu katastrálního úřadu, který při zápisu vlastnictví předmětných nemovitostí zjevně udělal chybu.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce žádostí o obnovu řízení uplatnil důvod uvedený v ustanovení § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „ZSDP“). Podle tohoto ustanovení se řízení ukončené pravomocným rozhodnutím obnoví na žádost příjemce rozhodnutí nebo z úřední povinnosti, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Současně však musí být žádost podána do šesti měsíců ode dne, kdy se žadatel prokazatelně dozvěděl o důvodech obnovy řízení, nejpozději však před uplynutím lhůty, ve které zaniká právo daň vyměřit nebo doměřit. Tyto lhůty nelze prodloužit ani povolit navrácení v předešlý stav (§ 54 odst. 3 ZSDP). Žalovaný zdůraznil, že správce daně 1. stupně se dle jeho názoru zkoumáním splnění taxativně stanovených podmínek pro povolení obnovy řízení zabýval dostatečně, což je patrné i ze spisového materiálu, žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí řádně a dostatečně vypořádal se všemi odvolacími důvody a neshledal naplnění zákonných podmínek pro povolení obnovy řízení. Žádost žalobce o obnovu řízení byla podána dne 2.1.2008, tedy opožděně, neboť lhůta, ve které zaniklo právo vyměřit nebo doměřit daň, uplynula dnem 31.12.2004. Důvod pro povolení obnovy uplatněný žalobcem, a to prodej nemovitostí dle protokolu o provedené dražbě ze dne 12.9.2007, č.j. 334-07/D-2, nenaplňuje definici pojmu „nové skutečnosti“, neboť tento prodej byl uskutečněn až několik let po vydání rozhodnutí (v roce 2007), a nemůže se tak jednat o skutečnost existující v době rozhodování (rok 2001), kterou by nebylo možné v řízení uplatnit. V podrobnostech odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a připojený spisový materiál. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly následující ve věci relevantní skutečnosti.

Žádostí doručenou správci daně 1. stupně požádal žalobce o povolení obnovy řízení ve věci daně z převodu nemovitostí vyměřené platebním výměrem Finančního úřadu v Bystřici nad Pernštejnem ze dne 23.8.2001, č.j. 25486/01/352960/3421, a na základě výzvy č. 1010000002 k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem ze dne 19.10.2001, č.j. 30693/01/352960/3421. Svou žádost odůvodnil tím, že dne 12.9.2007

byly předmětné nemovitosti zpeněženy ve veřejné dražbě v rámci konkursního řízení úpadce HSV Medical a.s.o. a jejich vlastníkem se stala společnost A-Trading, a.s. Za novou skutečnost, která nemohla být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněna již dříve v řízení, a která měla podstatný vliv na uložení povinnosti daňovému subjektu zaplatit daň z převodu nemovitostí, označil žalobce prodej předmětných nemovitostí třetí osobě. Tím dle názoru žalobce zanikla kupní smlouva, na základě které měl proběhnout převod nemovitostí, z něhož by daňový subjekt mohl být povinen zaplatit daň.

Správce daně 1. stupně rozhodnutím ze dne 18.7.2008, č.j. 24186/08/352960/3799, žádost žalobce o obnovu řízení zamítl. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že předmětem zdanění je převod vlastnictví podle kupní smlouvy uzavřené dne 11.1.2000 mezi společnostmi HSV Medical s.r.o. jako převodcem a žalobcem jako kupujícím. Právní účinky vkladu práva k převáděným nemovitostem vznikly dnem 15.9.2000 rozhodnutím Katastrálního úřadu ve Žďáru nad Sázavou, pracoviště Bystřice nad Pernštejnem vydaným pod č.j. 3 V11-614/2000 ze dne 7.5.2001. Finanční úřad v Bystřici nad Pernštejnem vyměřil daň z převodu nemovitostí dne 23.8.2001 ve výši 669 615,- Kč rozhodnutím vydaným pod č.j. 25486/01/352960/3421. Uzavřel, že šestiměsíční lhůta pro podání žádosti byla dodržena, ale neshledal, že vyšly najevo nové skutečnosti anebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny v daňovém řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.

O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 22.12.2008, č.j. 16248/08-1400-701942, tak, že toto odvolání zamítl. V odůvodnění uvedl, že daň z převodu nemovitostí ve výši 669 615,- Kč byla vyměřena dne 23.8.2001 platebním výměrem č.j. 25486/01/352960/3421, který převzal správce konkursní podstaty prodávajícího úpadce dne 27.8.2001. Proti platebnímu výměru na daň z převodu nemovitostí nebyl podán řádný opravný prostředek. Protože daň z převodu nemovitostí nebyla zaplacená ve lhůtě splatnosti, zaslal správce daně 1. stupně daňovému subjektu výzvu ze dne 3.10.2001, č.j. 29269/01/352960/3421, k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě dle ustanovení § 73 odst. 1 ZSDP, kterou převzal správce konkursní podstaty úpadce dne 5.10.2001. Daňový dlužník nedoplatek na dani z převodu nemovitostí ve lhůtě stanovené ve výzvě nezaplatil. Správce daně 1. stupně proto vyzval k zaplacení daňového nedoplatku žalobce z titulu ručitele (ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí – dále jen „ZDDPN“) výzvou ze dne 19.10.2001, č.j. 30693/01/352960/3421, podle ustanovení § 57 odst. 5 ZSDP. Tuto výzvu žalobce převzal dne 24.10.2001 a podal proti ní odvolání. Odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 15.4.2002, č.j. 7745/01/ŘŘ/150, které nabylo právní moci dne 10.5.2002. Žalovaný k tvrzeným novým skutečnostem zdůraznil, že konstatování, že nemovitosti, které byly předmětem kupní smlouvy ze dne 11.1.2000, byly prodány správcem konkursní podstaty třetí osobě, se netýká daňového řízení. Nemovitosti byly po celou dobu ve vlastnictví kupujícího (ručitele) a nikdo z účastníků kupní smlouvy ze dne 11.1.2000 žádným způsobem nezpochybnil a správci daně nepředložil důkazy, ze kterých by vyplývalo,

že kupní smlouvou ze dne 11.1.2000 došlo k neplatnému převodu nemovitostí. Pokud jde o lhůtu k podání žádosti žalovaný uvedl, že vklad práva do katastru nemovitostí kupní smlouvy ze dne 11.1.2000 byl zapsán dne 7.5.2001. Prekluzivní lhůta pro vyměření daně z převodu nemovitostí začala běžet od 1.1.2002 a skončila 31.12.2004. K vyměření daně z převodu nemovitostí došlo v roce 2001 (23.8.2001), tj. v běhu tříleté lhůty vymezené v ustanovení § 22 odst. 1 ZDDPN. K vyměření daně došlo takto pravomocně, tj. konečným způsobem a další úkon směřující k jejímu prodloužení nebyl učiněn. Lhůta, ve které zaniklo právo daň vyměřit nebo doměřit, uplynula dnem 31.12.2004. Žalovaný tedy uzavřel, že pro obnovu řízení nejsou splněny podmínky, protože nové skutečnosti nebo důkazy nebyly prokázány (§ 54 odst. 1 písm. a) ZSDP), ani nebyla dodržena lhůta pro podání žádosti (§ 54 odst. 3 ZSDP). Současně nevyšly najevo skutečnosti žalobcem sice neuplatněné, ale mající vliv na výrok rozhodnutí.

Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal napadená rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bylo rozhodnuto o věci samé bez jednání. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Obnova řízení je mimořádným prostředkem, který umožňuje, překonat překážku rei iudicatae a ve věci znovu rozhodnout. Žalobce jako důvod obnovy uvedl novou skutečnost, a to: *„prodej předmětných nemovitostí správcem konkursní podstaty vlastníka těchto nemovitostí, společností HSV Medical s.r.o. V důsledku tohoto prodeje (realizovaného dne 12.9.2007) došlo k zániku kupní smlouvy o prodeji předmětných nemovitostí, která byla mezi společností HSV Medical s.r.o. a žalobcem uzavřena, a na základě které byla žalobci vyměřena daňová povinnost.“*

Podle ustanovení § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP, řízení ukončené pravomocným rozhodnutím se obnoví na žádost příjemce rozhodnutí nebo z úřední povinnosti, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.

Podle ustanovení § 54 odst. 3 ZSDP žádost musí být podána do šesti měsíců ode dne, kdy se žadatel prokazatelně dozvěděl o důvodech obnovy řízení, *nejpozději však před uplynutím lhůty, ve které zaniká právo daň vyměřit nebo doměřit*. Tyto lhůty nelze prodloužit ani povolit navrácení v předešlý stav.

Soud v první řadě zdůrazňuje, že za nové skutečnosti ve smyslu ustanovení § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP nelze považovat skutečnosti, které nastaly až po proběhlém řízení ukončeném pravomocným rozhodnutím. Ty mohou být jen důvodem k novému

řízení, protože se již jedná o novou věc. K tomuto závěru srov. Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 7. vydání. Praha : C.H. Beck, 2009, 414 s.

Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí žalovaného ze dne 15.4.2002, č.j. 7745/01/FR/150, o odvolání žalobce proti výzvě k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem podle ustanovení § 57 odst. 5 ZSDP, nabylo právní moci dne 10.5.2002. Toto datum je třeba chápat jako mezní časovou hranici pro uplatnění tzv. nových skutečností, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu uplatněny v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Tvrdí-li žalobce, že touto novou skutečností je prodej předmětných nemovitostí třetí osobě, k níž došlo dne 12.9.2007, je zřejmé, že úvaha žalovaného byla správná, neboť se jedná o skutečnost, která fakticky nastala až po pravomocně ukončeném řízení.

K tomuto závěru lze poukázat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.9.2004, č.j. 7 A 88/2001-55, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož: „Podle ustanovení § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP, řízení ukončené pravomocným rozhodnutím, lze obnovit na žádost příjemce nebo z úřední povinnosti mimo jiné v případě, kdy vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Rozhodující je, že tyto skutečnosti nebo důkazy v době dřívějšího rozhodování již existovaly. Pokud takové skutečnosti nastaly až po právní moci rozhodnutí, není to důvodem pro obnovu řízení. Nové skutečnosti je nutno chápat tak, že může jít jen o skutečnosti v době rozhodování již existující, které nově, tj. po právní moci rozhodnutí vyšly najevo a předtím, přes svoji existenci, nebyly známy ani daňovému subjektu ani správci daně a nemohly být tedy vzaty v úvahu v daňovém řízení a brány v úvahu při rozhodování.“

Pokud jde o lhůtu k podání žádosti o obnovu řízení, ustanovení § 54 odst. 3 ZSDP stanoví dvojí, kombinovanou lhůtu, a to subjektivní a objektivní. Jejich počátek je upraven odlišně. Tyto dvě lhůty počínají, běží a končí nezávisle na sobě. Vzájemný vztah těchto lhůt je takový, že skončí-li běh jedné z nich, obnovu nelze povolit nebo nařídit, a to vzdor tomu, že je v běhu ještě lhůta druhá. Žalobce svou žádost o obnovu řízení doručil správci daně 1. stupně dne 2.1.2008, tedy v době běhu subjektivní lhůty k podání žádosti, která počala běžet dne 13.9.2007. Ovšem objektivní lhůta k podání žádosti marně uplynula, neboť právo daň z převodu nemovitostí vyměřit nebo doměřit zaniklo ke dni 31.12.2004. Jen pro úplnost soud připomíná, že z obsahu správního spisu vyplývá, že předmětný vklad práva do katastru nemovitostí byl zapsán dne 7.5.2001, lhůta pro vyměření tedy počala svůj běh od 1.1.2002 a uplynula dne 31.12.2004. Rovněž i tato časová úvaha žalovaného byla zcela správná a souladná se zákonem, neboť zachování lhůt k podání žádosti o obnovu řízení je hraničním limitem, za nímž už převažuje zájem na zachování právní jistoty nad potřebou znovu ve věci rozhodnout.

V této souvislosti lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.12.2006, č.j. 1 Afs 36/2006-86, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož: „Důvody pro povolení obnovy daňového řízení jsou vymezeny v § 54 odst. 1 písm. a)-c)

daňového řádu. V taxativně stanovených důvodech obnovy řízení je tak vyjádřen její cíl: umožnit nové správné a spravedlivé rozhodnutí ve věci, pokud při původním rozhodování nebyly z určitých důvodů dostatečně objasněny všechny skutkové okolnosti, popřípadě proces trpěl některými podstatnými vadami. Tento obecný zájem je pak determinován ustanovením o lhůtách pro podání žádosti o obnovení řízení, jakož i případy její nepřipustnosti, neboť za touto hranicí již opět převažuje potřeba zachování právní jistoty nad potřebou znovu rozhodnout v důsledku některých vad původního rozhodnutí.“

V daném případě tedy nebyly splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení, neboť žalobcem namítaný prodej předmětných nemovitostí dne 12.9.2007 nelze chápat jako novou skutečnost, neboť k ní došlo až po právní moci rozhodnutí (ustanovení § 54 odst. 1 písm. a) ZSDP) a objektivní lhůta k podání žádosti o obnovu řízení marně uplynula (ustanovení § 54 odst. 3 ZSDP).

Soud současně zdůrazňuje, že v řízení o povolení obnovy řízení správce daně nezkoumá, zda rozhodnutí vydané v původním daňovém řízení je v souladu se zákonem nebo zda rozhodnutí předchází úplné zjištění skutkového stavu věci. Správce daně se může zabývat toliko otázkami vymezenými v zákoně o správě daní a poplatků; zkoumá tedy jen, zda byly pro povolení obnovy řízení splněny taxativně splněné podmínky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.12.2006, č.j. 1 Afs 36/2006-86, dostupný na www.nssoud.cz.) Přezkoumávané rozhodnutí bylo soudem shledáno správné a souladné se zákonem, nebyly zjištěny žádné vady, k nimž by soud byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, že žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 22.12.2008, č.j. 16248/08-1400-701942, byla v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1, věta první, s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci úspěšnému žalovanému však žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 17. srpna 2010

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu